

פסקי תשובות אורח חיים סימן קמ אות ג

הראו לו מקום קריאה אחר בטעות

סעיף ג', שו"ע: העולה לקרות בתורה והראו לו מקום וכו' והזכירוהו שפרשה אחרת צריך לקרות וגלגל הס"ת למקום שצריך לקרות בו, יש אומרים שאינו צריך לחזור ולברך וי"א שצריך. וכתב המשנ"ב (סק"ט) שכן נוהגין, ויאמר¹¹ בשכמל"ו על הברכה שבירך לבטלה, ולא יאמר¹² שוב 'ברכו'. וכמבואר במשנ"ב הא דחוזר ומברך היינו דווקא באופן שהמקום המוטעה שהראו לו לא היה בסדר של אותו שבוע וגם לא היה מגולה לפניו מקום הקריאה הנכון. ולמנהג הספרדים¹³ בכל ענין אינו חוזר ומברך דספק ברכות להקל.

והנה, למעשה גם למנהג האשכנזים עפ"י המשנ"ב, כמעט ואין מצוי שיצטרכו לברך שנית כשהראו לו מקום לא נכון, כי למעשה נהגין¹⁴ כהכרעת הפמ"ג (מ"ז סק"ד) המובא בביה"ל (ד"ה והזכירוהו) שאם ידע העולה מהו קריאת היום, אך לא דקדק להתבונן אם הבעל קורא הראה לו במקום הנכון (וכמו שמצוי כשהתיבות הראשונות של הקריאה שוים להיכן שהבעל קורא הראהו, או שלא טרח להתבונן כלל במה שהבעל קורא הראהו), בזה בכל ענין אין צריך לחזור ולברך, וכיון שבדרך כלל¹⁵ יודעים העולים את פרשת השבוע או קריאת היום, לכן לחזור ולברך כשלא הראהו לו מקום הקריאה הנכון כמעט אין מצוי.

11. קיצשו"ע סי' כ"ג סעי' י"ח.

12. כדלעיל במשנ"ב סק"ג.

13. כה"ח סקט"ו, ילקוט יוסף סי' זה סעי' ד'. וגם בשו"ת שאילת יעב"ץ סי' ס"ו פוסק בזה להקל, וכן נוטה גם דעתו של הפמ"ג מ"ז סק"ד וכותב "כשמזדמן לי כך (שאלה כזו כשבאה לפניו) אני שותק ואיני אומר כלל (כלום)".

14. ואף דהביה"ל מביא גם דברי הדה"ח שחולק על הפמ"ג ואינו מכריע, מ"מ גדולי הפוסקים כתבו דאיכא לצרופי הדיעה הראשונה דהשו"ע דבכ"ע אינו חוזר ומברך, הלא המה: דעת תורה להמהרש"ם זצ"ל, אורחות חיים ספינקא סק"ג בשם מהר"ש קלוגר זצ"ל, שו"ת מנח"י ח"ז סי' ז', שו"ת אג"מ ח"א סי' ל"ו, ובאורחות רבנו ח"ג עמ' רי"ד שכן הורה החזו"א זצ"ל.

15. שו"ת אג"מ ומנח"י שם, ורק בקריה"ת דפסח יכול להזדמן שיטעו ויבלבלו בין הקריאות של ימי הפסח, ועיין פרטי דינים בזה בסי' ת"צ אות ג'. ובקריאות של ימי הסוכות וחנוכה הלא נמצאים כולם באותם עמודים בס"ת, ובזה לכו"ע א"צ לחזור ולברך כשטעו בין הקריאות, וכנתבאר. ולענין ההפטרה וברכותיה: דינו שוה לדיני קריה"ת בכל המבואר בסימן זה, עיין סי' רפ"ד סעי' ה' ומשנ"ב שם. אמנם בכה"ח שם סקכ"ה כותב דלנוהגים כהאר"י ז"ל שכל הקהל קורין לעצמם את ההפטרה, יש להקל בכל הענינים המבוארים כאן, שלא לברך שוב בהפסיק העולה בדיבור בין הברכה לקריאה ובנשתתק ובטעה וחשב שקורין הפטרה אחרת, עיין שם טעמו.